

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 22ας Νοεμβρίου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΚ) 861/2007 – Ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών – Άρθρο 2, παράγραφος 1, και άρθρο 3, παράγραφος 1 – Πεδίο εφαρμογής – Έννοια των “διαδίκων” – Διασυνοριακές υποθέσεις»

Στην υπόθεση C-627/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Okresný súd Dunajská Streda (πρωτοβάθμιο δικαστήριο Dunajská Streda, Σλοβακική Δημοκρατία) με απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 8 Νοεμβρίου 2017, στο πλαίσιο της δίκης

ZSE Energia, a.s.

κατά

RG,

παρισταμένης της:

ZSE Energia CZ, s. r. o.,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Biltgen, πρόεδρο του όγδοου τμήματος, προεδρεύοντα του δέκατου τμήματος, E. Levits (εισηγητή) και M. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: H. Saugmandsgaard Øe

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Σλοβακική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την B. Riczióná,
- η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. J. Castello-Branco, καθώς και από τους L. Inez Fernandes και M. Figueiredo,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την M. Heller και τον A. Tokár,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (ΕΕ 2007, L 199, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 517/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013 (ΕΕ 2013, L 158, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 861/2007).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της ZSE Energia, a.s. και της RG όσον αφορά την είσπραξη απαιτήσεως το κεφάλαιο της οποίας ανέρχεται σε 423,74 ευρώ.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός 861/2007

- 3 Η αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 861/2007 έχει ως εξής:

«[...] Τα εμπόδια στην έκδοση μιας ταχείας και φθηνής δικαστικής απόφασης είναι ακόμα μεγαλύτερα όταν πρόκειται για διασυνοριακές υποθέσεις. Είναι συνεπώς αναγκαίο να θεσπιστεί μια ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών προς διευκόλυνση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη. [...]»
- 4 Η αιτιολογική σκέψη 8 του κανονισμού αυτού διευκρινίζει τα εξής:

«Η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών θα πρέπει να απλουστεύει και να επιταχύνει την εκδίκαση διασυνοριακών μικροδιαφορών, ενώ παράλληλα θα μειώνει τα έξοδα, προσφέροντας ένα επιπλέον προαιρετικό εργαλείο στις ήδη υπάρχουσες δυνατότητες που προσφέρουν οι νομοθεσίες των κρατών μελών, οι οποίες και δεν θίγονται. [...]»
- 5 Η αιτιολογική σκέψη 11 του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Για να διευκολύνεται η έναρξη της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, ο ενάγων θα πρέπει να κάνει μια αίτηση συμπληρώνοντας το έντυπο της αγωγής και καταθέτοντάς το στο δικαστήριο. [...]»
- 6 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός καθιερώνει ευρωπαϊκή διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών (στο εξής “ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών”) με σκοπό την απλούστευση και επιτάχυνση της εκδίκασης των μικροδιαφορών σε διασυνοριακές υποθέσεις και τον περιορισμό του κόστους. Τη διαδικασία αυτή μπορούν να χρησιμοποιούν οι διάδικοι εναλλακτικά, αντί των διαδικασιών που ισχύουν βάσει του δικαίου των κρατών μελών.»

- 7 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007 προβλέπει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές διαφορές διασυνοριακού χαρακτήρος, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου, εφόσον η αξία της απαιτήσεως δεν υπερβαίνει τα 2 000 [ευρώ (EUR)] κατά το χρόνο κατάθεσης της αγωγής στο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία, εξαιρουμένων κάθε είδους τόκων, δαπανών και εξόδων. Δεν επεκτείνεται, ιδίως, σε φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή στην αστική ευθύνη του κράτους για πράξεις και παραλείψεις κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας (“acta iure imperii”).»

- 8 Το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια υπόθεση είναι διασυνοριακή όταν ένας τουλάχιστον από τους διαδίκους έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστηρίου.

[...]

3. Κρίσιμος χρόνος για τον προσδιορισμό του κατά πόσον πρόκειται για διασυνοριακή υπόθεση είναι η ημερομηνία κατάθεσης του εντύπου της αγωγής στο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία.»

- 9 Το άρθρο 4, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Όταν η προβαλλόμενη αξίωση δεν υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, το δικαστήριο ενημερώνει σχετικώς τον ενάγοντα. Εάν ο ενάγων δεν αποσύρει την αγωγή, το δικαστήριο την εκδικάζει σύμφωνα με τις σχετικές δικονομικές διατάξεις του κράτους μέλους όπου διεξάγεται η διαδικασία.»

- 10 Το άρθρο 19 του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών διέπεται από την πολιτική δικονομία του κράτους μέλους όπου διεξάγεται η διαδικασία.»

Το σλοβακικό δίκαιο

- 11 Κατά το άρθρο 60 του νόμου 160/2015 περί θεσπίσεως Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την αμφισβητούμενη δικαιοδοσία, όπως εφαρμόζεται στη διαφορά της κύριας δίκης, ως «διάδικοι» νοούνται ο αιτών και ο καθού η αίτηση έννομης προστασίας.

- 12 Ως προσθέτως παρεμβαίνων ορίζεται στο άρθρο 81 του Κώδικα αυτού το πρόσωπο που μετέχει στη δίκη υπέρ του αιτούντος ή του καθού και έχει έννομο συμφέρον ως προς την έκβαση της δίκης.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 13 Η ZSE Energia, με έδρα την Μπρατισλάβα (Σλοβακική Δημοκρατία), άσκησε αγωγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου με αίτημα την καταβολή απαιτήσεως ύψους 423,74 ευρώ, χωρίς συνυπολογισμό των τόκων υπερημερίας, βάσει της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.

- 14 Η ZSE Energia άσκησε την αγωγή της ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κάνοντας χρήση του τυποποιημένου εντύπου αγωγής Α που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 861/2007, στο οποίο αναγραφόταν ως υπ' αριθ. 1 ενάγουσα.

- 15 Επιπλέον, στο έντυπο αυτό αναγραφόταν, ως υπ' αριθ. 2 ενάγουσα, η ZSE Energia CZ, s. r. o., με έδρα στην Τσεχική Δημοκρατία. Στο έντυπο της αγωγής αναγραφόταν ότι η ZSE Energia CZ είχε συνάψει σύμβαση με τη ZSE Energia, σύμφωνα με την οποία η ZSE Energia CZ ανέλαβε, έναντι προμήθειας, τη διαχείριση και την είσπραξη ορισμένων απαιτήσεων της ZSE Energia, συμπεριλαμβανομένης της απαιτήσεως κατά της RG, κατοίκου Vojka nad Dunajom (Σλοβακική Δημοκρατία).
- 16 Η υπ' αριθ. 2 ενάγουσα, με χωριστό δικόγραφο που επισυνάπτεται στο έντυπο της αγωγής, δήλωσε στο αιτούν δικαστήριο ότι παρεμβαίνει στη δίκη ως προσθέτως παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με το άρθρο 81 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την αμφισβητούμενη δικαιοδοσία, καθόσον έχει έννομο συμφέρον ως προς την έκβαση της δίκης.
- 17 Μέσω του τυποποιημένου εντύπου Β που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II του κανονισμού 861/2007, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από τις υπ' αριθ. 1 και 2 ενάγουσες να διορθώσουν το έντυπο αγωγής Α. Επισήμανε ότι η επίμαχη αγωγή περιελάμβανε στοιχεία σχετικά με δύο ενάγουσες, αλλά στο τυποποιημένο έντυπο αναγραφόταν ότι η οφειλόμενη απαίτηση έπρεπε να καταβληθεί μόνο στην υπ' αριθ. 1 ενάγουσα. Θεωρώντας ότι η υπ' αριθ. 2 ενάγουσα δεν ήταν ο πραγματικός αιτών, ζήτησε είτε να αναγραφεί στο έντυπο αγωγής μόνον η υπ' αριθ. 1 ενάγουσα είτε να συμπληρωθεί το έντυπο αυτό με πληροφορίες που να προσδιορίζουν την απαίτηση που η εναγομένη οφείλει να καταβάλει στην υπ' αριθ. 2 ενάγουσα.
- 18 Ανταποκρινόμενη σε αυτό το αίτημα, η ZSE Energia διαβίβασε στο αιτούν δικαστήριο δεόντως διορθωμένο έντυπο Α, στο οποίο μόνο η εταιρία αυτή αναγραφόταν ως «ενάγουσα», ενώ η ZSE Energia CZ αναγραφόταν μόνον ως «προσθέτως παρεμβαίνουσα».
- 19 Κατόπιν αυτού, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η εκκρεμής ενώπιόν του διαφορά συνιστά διασυνοριακή υπόθεση εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 861/2007.
- 20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Okresný súd Dunajská Streda (πρωτοβάθμιο δικαστήριο Dunajská Streda, Σλοβακική Δημοκρατία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Πρέπει η έκφραση “ένας [...] από τους διαδίκους” που περιέχεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά επίσης και τον “προσθέτως παρεμβαίνοντα”, ήτοι το πρόσωπο που μετέχει στη δίκη και δεν είναι ενάγων (αιτών) ούτε εναγόμενος (καθού), αλλά παρεμβαίνει στη δίκη υπέρ του ενάγοντος (αιτούντος) ή του εναγομένου (καθού);
- 2) Σε περίπτωση που ο “προσθέτως παρεμβαίνων” δεν πρέπει να χαρακτηριστεί ως “διάδικος” κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007:
- Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 861/2007, κατά την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου του 2, παράγραφος 1, και του άρθρου του 3, παράγραφος 1, δίκη η οποία κινήθηκε με χρήση του εντύπου Α [...] μεταξύ του ενάγοντος (αιτούντος) και του εναγομένου (καθού), όταν αυτοί είναι κάτοικοι του ίδιου κράτους μέλους με αυτό της έδρας του δικαστηρίου και μόνον ο “προσθέτως παρεμβαίνων” είναι κάτοικος άλλου κράτους μέλους;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 21 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο όρος «διάδικοι» αφορά μόνον τον αιτούντα και τον καθού της κύριας δίκης ή αφορά επίσης και τον «προσθέτως παρεμβαίνοντα» που συμμετέχει στη διαδικασία υπέρ του ενός ή του άλλου διαδίκου της κύριας δίκης.
- 22 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007 δεν περιέχει ορισμό της έννοιας των «διαδίκων» ούτε παραπέμπει, ως προς το σημείο αυτό, στο δίκαιο των κρατών μελών. Επομένως, κατά πάγια νομολογία, από τις επιταγές τόσο της ενιαίας εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης όσο και της αρχής της ισότητας προκύπτει ότι το γράμμα διατάξεως του δικαίου της Ένωσης που δεν περιέχει ρητή παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό του νοήματος και του περιεχομένου της πρέπει, κατά κανόνα, να ερμηνεύεται κατά τρόπο αυτοτελή και ενιαίο σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 7ης Αυγούστου 2018, Bichat κ.λπ., C-61/17, C-62/17 και C-72/17, EU:C:2018:653, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 23 Υπό τις συνθήκες αυτές, στην έννοια των «διαδίκων» του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού πρέπει να δοθεί ερμηνεία αυτοτελής και ενιαία στην έννομη τάξη της Ένωσης.
- 24 Συναφώς, πρέπει να διαπιστωθεί, αφενός, ότι το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007 δεν επιτρέπει να συναχθεί με βεβαιότητα ότι στην έννοια των «διαδίκων» δεν περιλαμβάνεται επίσης και ο «προσθέτως παρεμβαίνων».
- 25 Αφετέρου, όσον αφορά τις αμφιβολίες που διατύπωσε το αιτούν δικαστήριο σχετικά με το ζήτημα της ερμηνείας της έννοιας των «διαδίκων», λόγω ενδεχόμενης ασυνέπειας στην απόδοση του κανονισμού 861/2007 στη σλοβακική γλώσσα, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται κατά ομοιόμορφο τρόπο με βάση τις αποδόσεις τους σε όλες τις γλώσσες της Ένωσης. Σε περίπτωση διαστάσεως μεταξύ των αποδόσεων ρυθμίσεως του δικαίου της Ένωσης στις διάφορες γλώσσες, η επίμαχη διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται βάσει της όλης οικονομίας και του σκοπού που επιδιώκεται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 1ης Μαρτίου 2016, Alo και Osso, C-443/14 και C-444/14, EU:C:2016:127, σκέψη 27).
- 26 Όσον αφορά την όλη οικονομία του κανονισμού 861/2007, επιβάλλεται να υπομνησθεί, όπως επισήμανε και το αιτούν δικαστήριο, ότι ο κανονισμός αυτός ρυθμίζει μόνο τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του αιτούντος και του καθού της κύριας δίκης. Επομένως, τα έντυπα Α και Γ που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα Ι και ΙΙΙ του κανονισμού αυτού πρέπει να συμπληρώνονται αντιστοίχως από τον αιτούντα, ήτοι από τον «ενάγοντα» όσον αφορά το έντυπο Α και, από τον καθού, ήτοι τον «εναγόμενο» όσον αφορά το έντυπο Γ. Αντιθέτως, εκτός από τις ενότητες των εντύπων που ο κανονισμός 861/2007 επιφυλάσσει στο αρμόδιο δικαστήριο, δεν προβλέπεται άλλη ενότητα προοριζόμενη για άλλα πρόσωπα που ενδεχομένως εμπλέκονται στη διαφορά της κύριας δίκης.
- 27 Ως εκ τούτου, από την όλη οικονομία του κανονισμού 861/2007 μπορεί να συναχθεί ότι δεν προβλέφθηκε η συμμετοχή προσθέτως παρεμβαίνοντων στις διαφορές που εμπίπτουν στην εφαρμογή του.
- 28 Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται από τον ίδιο τον σκοπό του κανονισμού 861/2007. Πράγματι, οι αιτιολογικές σκέψεις 7 και 8 καθώς και το άρθρο 1 του ως άνω κανονισμού τονίζουν το γεγονός ότι ο σκοπός της προαιρετικής ευρωπαϊκής διαδικασίας είναι τριπλός. Η διαδικασία αυτή σκοπεύει να

καταστήσει δυνατή την απλούστερη, ταχύτερη και με μειωμένο κόστος επίλυση διασυνοριακών μικροδιαφορών. Ο σκοπός αυτός, όμως, δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί αν η θεσπιζόμενη διαδικασία επέτρεπε τη συμμετοχή τρίτου προσώπου, όπως είναι ο προσθέτως παρεμβαίνων.

- 29 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει επίσης να υπομνησθεί, όπως επισήμαναν η Σλοβακική Κυβέρνηση και η Επιτροπή με τις παρατηρήσεις τους, ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2421, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού 861/2007 (ΕΕ 2015, L 341, σ. 1), εξέφρασε την επιθυμία να μη διευρυνθεί ο ορισμός των υποθέσεων διασυνοριακού χαρακτήρα, παρά την πρόταση της Επιτροπής προς την κατεύθυνση αυτή [COM(2013) 794 τελικό]. Η βούληση αυτή του νομοθέτη της Ένωσης δεν θα γινόταν σεβαστή αν η κατοικία προσθέτως παρεμβαίνοντος σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο του αιτούντος και του καθού αρκούσε για να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 821/2007 σε διαφορά όπως αυτή της κύριας δίκης.
- 30 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο όρος «διάδικοι» καλύπτει μόνον τον αιτούντα και τον καθού της κύριας δίκης.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 31 Με το δεύτερο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι μια διαφορά εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού όταν ο αιτών και ο καθού έχουν την κατοικία τους στο ίδιο κράτος μέλος με αυτό της έδρας του δικάζοντος δικαστηρίου.
- 32 Συναφώς, αρκεί να υπομνησθεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007 περιορίζει ρητώς το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού στις διαφορές διασυνοριακού χαρακτήρα. Το άρθρο 3 παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο με τη σκέψη 30 της παρούσας αποφάσεως, ορίζει ως διασυνοριακή υπόθεση μια διαφορά στην οποία ο αιτών και/ή ο καθού έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστηρίου.
- 33 Κατά συνέπεια, μια διαφορά όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία ο αιτών και ο καθού έχουν την κατοικία τους στο ίδιο κράτος μέλος με αυτό της έδρας του δικάζοντος δικαστηρίου, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 861/2007.
- 34 Χάριν πληρότητας, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 8 του κανονισμού 861/2007, ο κανονισμός αυτός αποτελεί εργαλείο που έρχεται να προστεθεί, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του, στις ήδη υπάρχουσες δυνατότητες που προσφέρουν οι νομοθεσίες των κρατών μελών.
- 35 Ως εκ τούτου, το δικονομικό δίκαιο που είναι εφαρμοστέο στο κράτος μέλος όπου διεξάγεται η διαδικασία εξακολουθεί να εφαρμόζεται όταν η αξίωση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 861/2007. Σε τέτοια περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ενημερώσει σχετικώς τον ενάγοντα και, εάν αυτός δεν αποσύρει την αγωγή του, να την εκδικάσει σύμφωνα με το εφαρμοστέο δικονομικό δίκαιο.
- 36 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι διαφορά όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία ο αιτών και ο καθού έχουν την κατοικία τους ή τη συνήθη διαμονή τους στο ίδιο κράτος μέλος με αυτό της έδρας του δικάζοντος δικαστηρίου, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ³⁷ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 517/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο όρος «διάδικοι» καλύπτει μόνον τον αιτούντα και τον καθού της κύριας δίκης.
- 2) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 517/2013, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι διαφορά όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία ο αιτών και ο καθού έχουν την κατοικία τους ή τη συνήθη διαμονή τους στο ίδιο κράτος μέλος με αυτό της έδρας του δικάζοντος δικαστηρίου, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.

(υπογραφές)